

Sorter. Jeg kan ikke indse Andet, end at hvis noget Sligt skal gjenneføres, er dette Lovforslag egentlig flaaet ihjel med det Samme. Jeg tvivler paa, at det nogenstunde kan føres igjennem, men i alt Fald tror jeg, at dersom en saadan Kommission som den, der i Begyndelsen af Mødet blev foreslaaet, bliver nedsat, maa den tage under Overveielse, hvorledes en saadan international Toldlov kan blive fastsat i sine Hovedtræk; thi først at lave et Industriterræn og sa senere fastslaa, under hvilke Vilkaar Industrien skal arbejde paa det, er det Samme som ganske at tilintetgjøre Tanken derom. Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med at sige, at jeg haaber, at der fra Thingets Side maa blive gjort, hvad der er muligt for at fremme Kjøbenhavns Skibsart og hele Handelsvirksomhed, der er af største Betydning for hele Landet, men Midlerne tror jeg ikke, at man endnu er klar over. Der er blevet spurgt Indenrigsministeren oppe i Landstinget: Hvad skal denne Frihavn nytte til? Og noget tydeligt og klart Svar er der ikke kommet fra nogen Side. Men for at faae dette Spørgsmaal besvaret, tror jeg, at det er absolut nødvendigt at faae en Kommission, der kan stille Spørgsmaalet og faae det besvaret, for derefter at tage under Overveielse, hvad der skal gøres.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) vilde have et tydeligt og klart Svar paa Spørgsmaalet: Hvad kan det nytte? Jeg tror ikke, at et saadant Svar kan gives paa den Maade, det ærede Medlem kræver det. Jeg tror, Ingen vil være i Stand til at give det. Det kommer an paa, hvad der forlanges af et saadant Svar. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hammerich) var inde paa den almindelige Side af Sagen i Dag, og jeg er ganske enig med de Ytringer, han fremjatte. Hvad han udtalte, har jeg omtrent sagt andet Steds, hvor der var en principiel Modstand imod Forslaget, som ikke synes at findes her. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds er den Æneste, som har sat et Spørgsmaalstegn ved Sagen, og selv hans Spørgsmaalstegn var jo ikke saa videre stort. Man vil vistnok kunne komme til Rette med det ærede Medlem, om end han ser paa Et og Andet ved denne Sag efter min Mening mindre rigtig. Naar der spørges som af det ærede Medlem, kunde man jo nøies med at henvise til, at der er en Fremtid for Kjøbenhavns Havn i Kraft af Kjøbenhavns Beliggenhed ved Østersjøen, og at der er Opgaver for Kjøbenhavns Han-

del- og Skibsfartsforhold, som ikke kunne løses under den nuværende Tilstand, og at man af den Grund slutter sig til Tanken om en Frihavn, men hvis der kræves Svar paa den Maade, som det er flet ved andre Love, at man siger til Ministeren: Nævn os de Kjendsgjæringer, som ville blive konstaterede efter at en vis Tid er gaaet, saa er det Noget, som intet Menneske vil kunne gøre. Utsaa der maa være nogen Tro til Sagen, der maa være nogen Tro til, at der paa vor Skibsfarts og Handels- og Fabrikvæsens Omraade er en Udvikling mulig, og der maa være nogen Tro til, at vor By's Beliggenhed tilfuger os at gøre det her tilfattede Skridt. Man kan sige som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) sagde, om jeg hørte ret: Det er det Æneste, vi kunne gøre, vi ere omtrent nødt til at gøre det, naar vi overhovedet ville fremad. Men at forlange saadanne Data, der kunne paavise positivt, at de og de Virkninger vilde fremkomme ved et Frihavnsanlæg, er urimeligt. Det er ikke muligt at møde med Kjendsgjæringer i den Forstand. Men det synes jo heller ikke at være i særlig Grad nødvendigt i dette Thing, der i det Hele forekommer mig at have Tro til Sagen, idet i det Mindste Alle, der hidtil have udtalt sig, have erklæret sig for, at Sagen bør fremmes og endog fremmes saa hurtig, som det kan ske. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds var inde paa Sagens finantzielle Side og faae ganske ædruelig paa den. Det ærede Medlem indvømmede, at de Krav, som her gjordes særlig til Staten, idet der er Tale om en Statsgaranti, ikke ere saa særdeles store i Sammenligning med andre Krav, som ere fyldestgjorte tidligere, og jeg tror, at det ærede Medlem har Ret deri. Det er jo saaledes, at Kjøbenhavns Havn ikke er en Statshavn; den er heller ikke en kommunal Havn, forsaavidt nemlig Kommunen vel har Indflydelse paa den, men ikke har den endelige Afgjørelse af Havnens Anliggender. Rigsdagen eller rettere Lovgivningsmagten har selv taget Bestemmelse om Kjøbenhavns Havns Stilling, idet den i 1858 gav en Lov, som ordnede Forholdene ved Kjøbenhavns Havn, og den ordnede dem saaledes, at man baade gav Staten og Kommunen Indflydelse paa Havnen og saa ganske vist sagde, at til Spøende og sidst er det Staten, der skal have Broderparten af Indflydelsen. Man gjorde det paa den Maade, at man lod Kommunalbestyrelsen vælge Medlemmerne af Havneraadet, i Birkeligheden spille en meget stor, og i de fleste Punkter afgjørende Rolle i Havnebestyrelsen, men lod Inden-